

Vidova

Posudek na bakalářskou práci Jiřího Königa

Západ a válka v Kosovu

Jiří König se ve své bakalářské práci zabývá politikou západních mocností v kosovské krizi v letech 1998-99. Ačkoli je dnes při reflexi bezpečnostně-politického vývoje po pádu železné opony význam války o Kosovo zčásti překryt vývojem událostí po 11. září 2001, problematikou boje proti mezinárodnímu terorismu a nových bezpečnostních hrozeb, Kosovo zůstává významným milníkem nejen vývoje na Západním Balkánu po rozpadu Jugoslávie, ale v procesu transformace NATO po skončení studené války. Zkušenost západoevropských zemí z Kosova také byla, jak autor správně uvádí, jedním z hlavních motivů pro zahájení snah o vojenskou emancipaci EU, o vytvoření společné bezpečnostní a obranné politiky. Zvolené téma je tedy velmi relevantní a Jiří König se ho podle mého názoru zhostil zdárně. Ve své práci dokázal úspěšně zkombinovat faktograficky přesný chronologický přístup s důrazem na analýzu klíčových rozhodnutí a motivace jednotlivých aktérů. Nepouští se do diskuse o právních a etických aspektech války o Kosovo, což vzhledem k omezenému rozsahu bakalářské práce považuji za rozumné. V závěrečné bilanci odpovídá na otázky, jež si vytkl v úvodu: zda se NATO podařilo dosáhnout svých cílů a byla válka nevyhnutelným řešením.

Práce je logicky členěna na úvod, stať, jež se dále dělí do tří částí (geneze kosovské krize, závěrečná kola diplomatických jednání v Rambouillet, vojenská operace) a závěr, je opatřena anglickým resumé a seznamem použitých zdrojů. Úvod zcela plní svoji funkci (uvítal bych pouze přesnější specifikaci role Ruska) – autor v něm vymezuje téma a cíle práce, nastiňuje její strukturu a provádí adekvátní rozbor literatury.

Při zpracovávání tématu se opíral především o čtyři anglicko-jazyčné sekundární tituly, dále pracoval s časopiseckými studiemi, memoáry a dokumenty. I když by jistě šlo shromáždit rozsáhlejší seznam relevantních titulů, považuji páně Königův katalog za adekvátní. Pouze je podle mého názoru škoda, že více nevyužil možnost pracovat i francouzsko-jazyčnými zdroji, jež by jej mohly obohatit o nové pohledy na celou problematiku.

I když se autor občas nevyhnul stylistickým neobratnostem (např. první věta stati), celkově je práce napsána srozumitelným a přitom dostatečně přesným jazykem. Pravopisných chyb není mnoho (dvakrát „Rugovi“ na s. 7), s podstatně horším výsledkem se však autor potýkal s interpunkcí.

Jediná vážnější výhrada tak směřuje k anglickému shrnutí. Nejenže by si zasloužilo korekturu roditelým mluvčím, ale především je příliš dlouhé a popisné a z větší části se zabývá událostmi, které předcházely vlastnímu tématu práce.

Navrhuji, aby se autor u obhajoby vrátil ke zhodnocení angažmá západních mocností v kosovské krizi: jaké byly podle něj nejsilnější stránky, a jaké naopak největší slabiny postupu, který Aliance zvolila? A dá se s odstupem již téměř osmi let konstatovat, že si Západ vzal svoje „ponaučení z Kosova“ (ono *Lesson from Kosovo*, o němž hovoří literatura) takříkajíc k srdci?

Jiří König předkládá zdařilou bakalářskou práci, kterou je mi potěšením doporučit k obhajobě. Navrhuji přitom, aby byla byla ohodnocena stupněm **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 22. ledna 2007